

A. phalloides is mij uit Groningen alleen bekend uit een villatuin langs de weg naar Haren waar hij al jaren geregeld opkomt.

En tenslotte wil ik nog noemen een kort-gesteelde trechtervormige, beige bekerzwam, volgens Maas Geesteranus waarschijnlijk Aleuria tectoria (Cooke) Boud., die al enige jaren in het huis (!) van de heer J. de Jonge groeit.

Petrus Campersingel 243
Groningen.

Dr. L.S. Wildervanck.

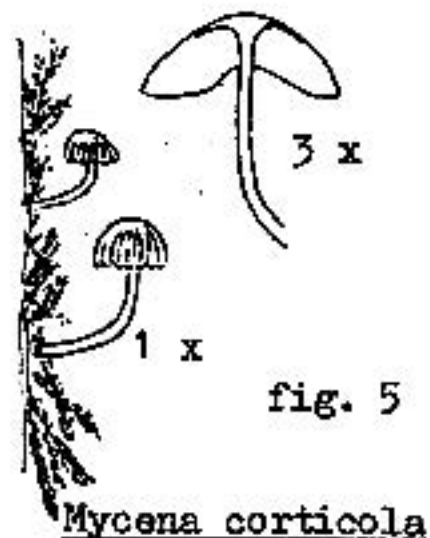
MYCENA CORTICOLA (Pers. ex Fr.) Quél. EN M. PSEUDOCORTICOLA Kühn.

Op wilgen, die flink met mos zijn begroeid, kunnen we in het najaar en dikwijls ook nog in het begin van de winter verschillende soorten „schors-Mycena's" vinden. Het zijn wel niet de gemakkelijkst te determineren paddestoelen, maar na wat oefening kunnen we er al gauw enkele soorten uithalen.

Een zeer fraai zwammetje is Mycena pseudocorticola Kühn. Deze soort vinden we meestal in flinke aantallen bijeen, van één tot meerdere meters van de grond. De kleur is fraai loodgrijs, later wat verblekend. De hoed is meestal niet groter dan 6-10 mm. Ook de steel is loodgrijs en aan de basis duidelijk wit donzig. Onder het microscoop vallen de grote ronde sporen op; de basidiën zijn gewoonlijk 2-sporig, ze hebben twee grote sterigmen.

Mycena corticola (fig. 5) heb ik maar eenmaal gevonden, dit zwammetje is meer bruinig gekleurd, de jonge ex. zijn purperkleurig. De sporen zijn iets kleiner dan die van M. pseudocorticola en dikwijls iets ellipsoidisch, ze zijn iets breder dan lang. De basidiën zijn 4-sporig. Zowel microscopisch als macroscopisch zijn deze beide soorten dus gemakkelijk van elkaar te onderscheiden.

P.B. Jansen.

HET VERKLEURZWAMMETJE

De laatste maand van 1959 bracht ons, dank zij het zachte weer, nog heel wat plaatjeszwammen, die we anders in zomer en herfst vinden.

De bossen van Dorst, een van onze voornaamste „jachtterreinen",